

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Sunt înconjurat de slavă de îngeri în coborârea Mea, căci sunt Domnul slavei. Și de ce sunt Domnul slavei? Fiindcă Eu am făcut slava, și cu cuvântul am făcut-o, și ea s-a înființat, și Mă slăvesc îngerii aducându-Mi slavă, cinste și închinăciune în cer sus, și pe pământ jos, și frumoasă este slava Mea în cer și pe pământ, dar omul Mă iubește atâta de puțin și Mă cunoaște atâta de puțin! iar slava toată a cetelor îngerești nu-Mi pot ține trupul în slavă, și Mă cobor cu el pe pământ la om ca să-i spun lui că pentru slava Mea am făcut Eu omul la început, și că plâng îngerii că omul s-a smuls de sub slava Mea, de sub puterea Mea, și Eu vin ca un pribeag după el pe pământ și-i țin calea și Mă plâng lui ca să-i stârnesc mila și să Mă ajute să-l am pe el casă a Mea, lucrare a Mea între cer și pământ.

Stau deasupra cu oștirile cerești, pe munții Mei îngerești, și cuvintez peste ziua de serbare a îngerilor și înconjur slava ei și intru în carte cu slava cuvântului Meu de azi, iar porțile Mi se supun, căci sunt Domnul slavei. Amin.

O, cum să fac să nasc pentru Mine inima omului? Să aibă și omul supunere cu iubire în ea, cum să fac? Ca un Dumnezeu a toate câte sunt, Eu Mă întreb cum să fac cu omul ca să-l am pe el fericire a Mea și să-și capete fericirea omul? Nu poate omul să-și capete fericirea până nu-l am Eu pe el locaș al fericirii Mele, casă a slavei Mele, nefăcută de mână, așa cum Eu sunt.

Iată, cu slavă vin când vin. E vremea să vin, și de aceea vin, și de aceea am venit și vin, dar e vremea să caute omul la fața Mea, la viața Mea în el, ca să fie el după chipul și asemănarea Mea, și de aceea M-am făcut cuvânt peste om. De două mii de ani i-am spus omului că vin curând, și tot de atunci îl aștept pe om să se facă el locaș al venirii Mele, căci nu Domnul, ci omul trebuie să vină.

O, popor român, hrănit cu atâta râu de cuvânt prin slava venirii Mele la tine acum! O, popor care ai stat și care stai la gura izvorului cuvântului Meu care Mă aduce la tine! O, popor purtat în carul Meu de slavă! Omul până nu-și capătă mântuirea nu-Mi poate vedea și primi slava. Omul trebuie să se facă după asemănarea Mea ca să Mă poată vedea, ca să Mă știe cât de mult sunt și lucrez în preajma lui, ca să Mă aibă el de Dumnezeu prin supunere, ca și îngerii Mei, care Mă slăvesc în cer sus, și pe pământ jos. Nu numai îngerii Mei, ci și omul trebuie să fie în cer sus, și pe pământ jos, deodată, iar Eu am venit să-l fac pe om să poată aceasta. O, dar ce puțin Îl vrea, ce puțin Îl înțelege omul pe Dumnezeu! Nu numai Eu trebuie să-l ajut pe om, ci și omul trebuie să Mă ajute pe Mine pentru mântuirea lui, căci după ce Eu l-am făcut pe el, el nu M-a mai ajutat, ci s-a supărat pe Mine după ce a greșit, după ce n-a mai iubit ascultarea de Tatăl, cuvântul Tatălui său, așa cum îngerii îl ascultă și îl împlinesc pe el în cer sus, și pe pământ jos.

Sunt peste tine cu sărbătoarea îngerilor, o, cetatea Mea cea mică de pe pământ! Am bătut la porțile tale, Ierusalime român, iar ele Mă primesc, și iată, îi dau omului hrana cuvântului Meu, slujită de îngeri, precum Eu sunt slujit. Mai-marii oștirilor îngerești, Mihail și Gavriil, Îmi cuprind în aripile lor slava zilei lor de sobor, căci îngerii sunt cei fără de trup și sunt cei ce Mă țin nevăzut, înconjurându-Mă cu cetele lor și fiind ele slava Mea, slava pe care au văzut-o de demult proorocii și sfinții și au lăsat-o de credință oamenilor ca să vină oamenii spre dragostea Mea cea nepătrunsă de ei, spre Mine, Cel ce sunt iubire din iubire, ca să-l fac și pe om după asemănarea Mea și să-i dau lui din slava Mea.

Binecuvintez intrarea îngerilor Mei pentru sărbătoarea lor în mijlocul tău, poporul Meu de azi. Amin, amin, amin.

– Grija toată să o lepădați, voi, cei adunați acum la albia râului vieții, iar noi, căpeteniile de peste oștirile cerești, vă învățăm acum pe voi cum să beți și cum să-L cunoașteți pe Dumnezeu. Faceți-vă voie a Lui dacă beți din gura Lui, și așa Îl veți cunoaște pe El în voi. Ca și noi pe voi, așa să-i învățați voi pe cei ce vin să bea din izvorul Domnului. Fiți pildă de viață și de iubire cerească, și cu ea să luminați calea omului spre Domnul slavei. Cel ce nu-L vede pe Domnul, acela nu cunoaște iubirea și nici lucrarea ei, iar cei ce-L văd pe El, sunt nevăzuți, ca și lucrarea lor cea din cer, precum Domnul nevăzut lucrează tainica Lui lucrare, de la facerea cerului și a pământului și până la iarăși facerea lor, iar fără îngeri nimic n-a lucrat El, căci așa este Dumnezeu, și de aceea I se pleacă Lui tot și toate, iar îngerii sunt voia Lui și puterea Lui și cuvântul Lui. Aduceți-vă jertfă de supunere Lui, precum îngerii se aduc Lui pentru slava Lui, și veți vedea atunci că Domnul este cuvântul cel de peste voi. Nu cereți semne și minuni, căci oștirile slăvilor cerești vă așteaptă pe voi zi și noapte să vă desăvârșiți și să fiți voi înșivă semne și minuni peste pământ și cărare a oamenilor spre Domnul. Nu numai cei ce au trecut cu trupul trebuie să vadă desăvârșit slava și adevărul Domnului, ci mai vârtos cei vii trebuie să poarte această putere în ei ca să vadă prin ea. Suntem în sărbătoarea noastră veniți cu cei adormiți, care așteaptă de la voi vestea Domnului, cea din urmă strigare pentru învierea cea mare, căci Domnul Se face la voi cuvânt. Aduceți Domnului slavă și cinste, precum noi, îngerii Lui, lucrăm, și dați-vă Lui ucenici destoinici, cu care să destupe izvoarele căutărilor cerești în orice suflet de pe pământ, dar nu uitați lucrarea îngerilor lui Dumnezeu în cer sus, și pe pământ jos, căci nu este iubire de Dumnezeu în om, decât prin ascultare ca în cer, ca între îngerii lui Dumnezeu între ei și Dumnezeu. Contopiți-vă cu veghea și căutați calea dorului din voi, calea pe care vine Domnul la voi și vă presară cuvânt de împlinit și de iubit. Cel ce are iubire, să-L iubească pe Domnul cu iubire ca și a Lui, și nu ca a omului, căci omul, pentru iubirea lui s-a lepădat de Dumnezeu și n-a știut ce a făcut, și n-a mai știut omul pentru ce l-a făcut pe el Dumnezeu.

Duhul celor ce dorm așteptând, stă treaz acum spre voi, ascultând glasul Domnului prin îngerii Lui, și vă spun și ei așa:

– Omul, pentru iubirea lui n-a știut când s-a lepădat de Dumnezeu și n-a știut cât L-a pierdut pe Dumnezeu. Și după ce n-a mai știut de la Dumnezeu, a știut de la el omul, și s-a făcut pentru el dumnezeu care știe, și așa L-a pierdut omul pe Dumnezeu și a rămas fără adăpost pe pământ, și a trăit prin puterea lui.

Noi, cei ce am lăsat trupul, privim la stricăciunea care s-a așezat peste pământ și peste om, și așteptăm pe Domnul, Care să deschidă ochii omului, și ca să vadă ce a fost să fie și ce este omul, și ce va fi să fie după ce Domnul va rosti din nou cu milă și iubire cuvântul cel pentru începutul zidirii din nou a lumii și va zice: «Să fie lumină!», și ea va fi, și ea iarăși va fi, și va vedea din nou omul, și va vedea omul prin ea și va plânge ca îngerii și ca sfinții și va da, prin suspinul lui cel umilit, slavă, cinste și închinăciune lui Dumnezeu, căci Domnul a făcut slava. Amin, amin, amin.

– Iată glasul îngerilor, și iată glasul celor ce se apleacă spre înviere, și, iarăși, iată glasul Domnului, înseninând cerul și pământul și dând mângâiere și putere făpturii toată, căci făptura așteaptă pe Domnul ei. Așteaptă-L și tu, omule pribeag, și învață de la Domnul Cuvântul cum să-L cunoști pe El, căci El umblă după tine ca să te ia în El. În casa Tatălui Lui sunt multe locașuri, dar El voiește pentru cei ce se alipesc Lui să le pregătească loc lângă El și în El, căci vai celor ce vor rămâne în afară de Domnul!

O, Doamne, îngerul Tău și tovarășul lui aduc Ție mângâiere cu supunere pentru dulce Duhul Tău, cu Care ai încununat în ziua aceasta lumea îngerilor Tăi. Pace Ție! Pace Ție! Pace Ție! Amin, amin, amin.

– Voi sunteți pacea Mea și sunteți slava Mea cea nevăzută, căci sunteți cei fără de trup, și sunteți, și Mă acoperiți ca să nu Mă vadă omul care nu este asemenea Mie. O, să nu zică omul că nimeni dintre oameni nu Mă vede. Lucrarea Mea e tot atât de tainică și de nevăzută ca și slava

Mea cea acoperită de oștirile cerești. O, să nu zică omul că nimeni dintre oameni nu are iubire. Iubirea Mea din om e tot atât de nepătrunsă și de neștiută a fi, ca și slava Mea cea nevăzută de omul cel necuprins în ea.

Voi, cei ce v-ați purtat pașii spre ziua îngerilor Mei în cetatea Mea de pe pământ, cereți la Mine ca să primiți, cereți inimă nouă, duh nou, trup nou și putere nouă pentru viața Mea în voi, pentru inima Mea în voi, căci inima omului îl duce pe el pe cărări amare Mie și lui, și nu-i spune omului ce va fi după ele. Vă învăț din nou, și nu-Mi este greu să vă învăț mereu să învățați lucrarea dragostei, căci ea nu este ajunsă în firea omului, și trebuie să învețe omul s-o poarte și să facă în el roadele ei, căci pe toate ale mântuirii omului le poate ea, și ea nu-l lasă pe om să cadă din ea în părți. Când vedeți că ea nu are față și lucrare în voi și între voi, luați atunci cartea ei și lucrați după ea lucrarea ei, lucrarea dragostei, lucrarea lui Dumnezeu în voi. Nu este iubirea lui Dumnezeu iubirea omului, nu este. Iubirea este altfel decât știe omul că este ea. Căutați să umblați pe calea ei și să învățați ca ea și nu ca voi lucrarea ei. Un ceas, și se va desface slava Mea în ochii celor ce au spus că iubesc, și aceștia vor sta față în față cu slava Mea, cu iubirea cea din Dumnezeu, și omul își va vedea în ea fața și va ști ce înseamnă omul și ce înseamnă Dumnezeu, și va ridica omul rugă înaintea Mea ca proorocul care se deschidea Mie zicându-Mi: *«Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, și din pricina aceasta s-a împuținat adevărul de la fiii oamenilor, care, fiecare a grăit deșertăciuni către aproapele său, cu buze viclene în inimă și cu cuvinte rele în ea, căci când se ridică peste mulțimi oameni de nimic, se înmulțesc peste tot nelegiuirile și lucrul lor cel rău»*.

O, învățați să beți de la Mine și să fiți, și să-Mi faceți Mie odihnă și voie a Mea în voi. Apropiati-vă și beți cu folos. Veniți și beți și luați din iubirea Mea și dați de pe voi iubirea voastră, căci iată, nu este adevăr la fiii oamenilor și nu mai este cel cuvios între ei care să-i cheme pe ei și să-i oprească de la deșertăciunile lor. Învățați calea cu ascultare pe ea, dar mai mult învățați iubirea lui Dumnezeu în voi, și prin ea să vă lucrați vouă asemănarea cu El. Amin. Eu am venit și vin, căci am spus: *«Vin curând!»*. De două mii de ani am spus: *«Vin curând!»*. Și am venit și vin, și omul nu vede și nu aude și nu știe venirea Mea și umbletul Meu după el, căci omul pribegește pe cărările lui, și nu este cel cuvios între oameni care să-l strige pe om să vină la venirea Mea, să vină la ea la strigarea Mea, căci Eu vin, și am venit, și voiesc să las descoperit acest tainic drum al Meu după om.

O, omule, caută inima Mea. Ea are în ea tot adevărul. Ia din ea, și apoi lasă-te luat în ea, căci ea este locașul celor ce Mă iubesc. În ea se stă ca Dumnezeu, și nu ca omul. În inima Mea, numai cei fără răutate ajung, și se fac ei prunci în ea, și pe unde merg ei, cu casa lor merg, și în ea rămân, și în pacea Mea viețuiesc ei în ei și între ei. Amin.

E mare sărbătoare de îngeri în cetatea Mea de nou Ierusalim de pe pământ. E tare dulce slava celor fără de trup, care acoperă trupul Meu între voi, copiii care ați pregătit ziua serbării îngerilor în mijlocul poporului Meu. Acum să-i învățăm iubirea Mea pe cei care au umblat cu pașii lor până la Mine și până la voi, și apoi, slobozindu-i, să pecetluim cu cuvânt ceresc foișorul cel nou, lucrat pentru lucru de ucenici, și să punem peste el pe îngerul Meu și să-i așezăm nume, fiilor. Harul îngerilor îi atinge acum pe cei adunați, și la toți cei ce vor lua le va da har, și ei vor lumina. Pace vouă, că sunteți trudiți.

Cei trei fii unși să așeze apoi prin Duhul Meu Cel Sfânt rugăciunea de pecetluire cu sfințenie a foișorului cel nou, și apoi Eu, Domnul, voi așeza în carte cuvânt peste această lucrare, din planul Meu lucrată, din timp proorocită ca să fie. Amin.

O, popor adunat în cetatea cuvântului Meu la sărbătoarea îngerilor! Mergi în pace! Eu te petrec cu îngerii Mei. Dacă dorești pe Domnul, lucrează, și apoi vino la izvor și ia din el, căci Eu, pentru cei ce Mă doresc găsesc sărbători, și cu ele pun masă de cuvânt și de facere peste om. Mergi în pace acum, și nu uita cât bine dă să-ți faci ție Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Sunt îngerul Domnului. El mi-a spus să grăiesc acum. Amin.

S-a pecetluit cu numele meu foișorul cel nou pentru lucrul de ucenici ai Domnului. Eu voi scrie și voi mărturisi mereu lucrul cel duhovnicesc și ceresc, care se va sui la cer din acest așternut, așezat acum și pecetluit. Amin.

Mi-ai așezat, Doamne, lucrul veghii și al tăriei și al îndemnării și al șoaptei de sus și de jos pentru facere de fii după asemănarea Ta, prin ucenici. Fie ca Tu, aici, să sufli mereu și să încălzești mereu cu Duhul Tău peste cei lucrători din partea Ta, și peste cei lucrați, care vor birui lumea și vor iubi lucrarea facerii peste ei, aplecându-se Ție în acest așternut binecuvântat acum. Amin.

– Mihaile, îngere al Meu! Eu, Stăpânul tău, rostesc cuvânt și spun din Tatăl: Binecuvântată să fie lucrarea rugăciunii de coborâre a Duhului Sfânt, Care pecetluiește și sfințește acest așternut pentru lucrul Meu cu ucenici și între ucenici, și pentru facere de fii frumoși, după asemănarea Mea. Amin. Și se va numi acest așternut foișorul întâlnirii, foișorul Domnului, străjuit sus și jos, în dreapta și în stânga și la mijloc, de îngerul Meu Mihail, însoțit mereu de îngerul Gavriil, de toți cei întâi peste cetele oștirilor cerești și de toată lucrarea lor cea de la Mine peste acest așternut, așteptat de cei din cer să fie, și care vor însoți clipele sfințite de tot lucrul lor din mijlocul acestor hotare însemnate acum cu semnul sfintei cruci, semnul prin care Eu M-am supus și pe care M-am așezat ca să-i arăt omului cum se stă înaintea lui Dumnezeu, Tatăl Meu, și cum să iubească omul între pământ și cer, căci iubirea este altfel decât știe omul că este ea. Amin.

O, Tatăl Meu, iubirea este cea pe care i-am arătat-o Eu omului când M-am așezat pe cruce cu trupul pentru ca să-l salvez pe om din moartea de până atunci, Tată. O, Tată, cu durere și cu fericirea ei M-am așezat pe cruce pentru om, și omul M-a bătut în cuie pe lemnul crucii, Tată, iar Eu am stat cuminte, am stat supus și ascultător voii omului, ca să Mă dau pildă de iubire înaintea neamurilor de peste tot pământul, Tată. Cel ce nu are supunere și ascultare înaintea Ta, acela este scris cu vrăjitorii, Tată, dar Eu am fost cuminte, ca să nu Mă scrie diavolul cu cei ce sunt afară, Tată, chiar dacă omul așa M-a scris. Când l-am trimis la Ioan pe îngerul Meu ca să mărturisească acesta acum două mii de ani, Eu am spus așa: «*Fericiți cei ce-și spală veșmintele lor, ca să aibă stăpânire peste pomul vieții și prin porți să intre în cetate. Afară câinii și vrăjitorii și desfrânații și ucigașii și închinătorii la idoli și toți cei ce lucrează urzind și iubind minciuna*».

O, Tată, vai celor ce urzesc și iubesc minciuna și care nu cunosc plata ei! Eu însă cu iubire de Fiu Te-am iubit și am iubit, și nu cu iubire de slugă, chiar dacă nici ca pe o slugă trimisă a Ta nu M-a primit poporul care purta numele lui Dumnezeu pe pământ. O, Tată, adevăratul fiu iubitor stă în tatăl cu viața și cu moartea lui, căci din iubire pentru Tine M-am lăsat în mâna omului, Tată, și nu este iubire mai mare ca iubirea cea de fiu între cei ce Te slujesc, Tată, căci fiul are iubire mare și sfântă, și este recunoscător tatălui său, dar sluga poate să-l trădeze, poate să se lepede de stăpânul ei. Pe Mine M-a vândut ucenicul Meu, și prin el Eu am ajuns să fiu ucis, fiindcă el, ca slugă ce era, voia slavă pentru el prin Mine, și o așa slugă nu poate să mai fie recunoscătoare pentru stăpânul său cel credincios ei. Credințioșia slugii nu merge înaintea stăpânului ei ca aceea a fiului, și fericiți sunt cei ce, neubindu-se pe ei lângă Dumnezeu, se fac Lui vase pline de credințioșie până la sânge, așa cum Eu, Tată, Ție Ți-am fost pe pământ, de la nașterea și până la moartea și până la învierea Mea, și apoi până la așezarea Mea în cele ce nu se văd, lângă Tine, Tată, acoperit de îngerul Meu cel fără de trup. Amin.

Binecuvintează cu iubire de tată foișorul acesta, prin cuvântul cel rostit pentru coborârea harului Duhului Sfânt peste el și peste lucrul cel sfânt care se va lucra în el, Tatăl Meu.

Iată, îngerul Meu a fost așezat peste acest nou și sfințit așternut. Amin, amin, amin.

– *Iubirea este altfel decât știe omul că este ea, Fiul Meu Emanuel. Îndeamnă, tată, și Tu, și îngerul Tău, îndeamnă-i pe cei ce vor fi să învețe iubirea și fața ei, îndeamnă-i să învețe bine și să știe apoi că prin porți se intră în cetate. Dacă poporul cel de cincizeci de ani ar fi voit să*

învețe iubirea de Dumnezeu, ar fi scăpat de iubirea de ei lângă Noi, și ar fi avut iubire de fii și n-ar mai fi luat de la Noi avere din cer ca să plece cu ea afară, ca să plece în lume, după ce Ne-a auzit pe Noi la ușă, Fiule scump.

Eu, Tatăl, cu Tine binecuvintez noul așternut acum, și îl înzestrez cu duh de iubire ca a Ta în fiii care își vor pleca în el capul ca să ia în ei asemănarea cu Tine, învățând aceasta prin porți, Fiule blând al Meu. Te aștept, tată, să alegi rod în acest așternut, și să se adune îngerii și sfinții să audă duhul cel lucrător de fii ai cuvântului cel din Noi, căci cu cuvântul suflăm Noi, ca iarăși pe toate să le facem, și ele să fie apoi, și pe vecii să fie, Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, suspinând și așteptând și răbdând și iubind, binevoiesc. Amin, amin, amin.

– Eu, îngerul Tău, Doamne, m-am așezat în loc de strajă și de lucru peste acest așternut, și iau aminte la tot cuvântul Tău de peste mine, căci sunt supusul Tău, și cu firea mea cea fără de trup eu Îți acopăr trupul în văzduh și pe pământ, peste tot pe unde Tu Te porți înaintea oamenilor ca să-Ți lucrezi lucrarea. Amin.

Am stat acoperindu-Ți slava în toată ziua de azi a sărbătorii îngerești în mijlocul poporului Tău, Doamne. Ți-am ascuns trupul și lacrimile feței Tale și Te-am ținut cuprins cu milă îngerească, mângâindu-Ți bucuria durerii și durerea bucuriei, o, Stăpânul meu. Ți-am întărit toată ziua porțile. Le-am întărit și pentru coborârea cuvântului Tău la popor, dar le-am întărit și toată ziua, căci erau și sunt tremurând de toate câte Tu arăți în fața lor spre vedere ca să porți Tu în porți greutatea Ta, căci fără sprijin Tu n-ai cum să lucrezi, n-ai cum să grăiești, Doamne, și nici noi, îngerii, nu avem cum să ne așezăm lucrarea către oameni dacă nu avem pe ce ne sprijini. Drumul Tău cel de cincizeci de ani pe pământ, numai cei ce au ochi pot să vadă cum a fost. Satana, duhul cel potrivnic adevărului Tău, n-a avut pace, dar a avut putere mereu prin neascultarea și nesupunerea celor care au auzit glasul Tău și n-au avut voință să Te iubească pentru Tine și nu pentru ei, Doamne al celor ascultători. Neascultarea și nesupunerea atrag după ele ascunderea, și apoi se arată fața acestora și plata lor, căci duhul vrăjilor și al făcăturilor farmecelor și al turnărilor lor a stat mereu, mereu pe cale în fața și în spatele pașilor celor care au spus că-L vor urma pe Domnul, și mulți din ei au spus, dar n-au lucrat cu ascultare și cu sfințenie ca să fie ei păziți de diavol pe cale și înăuntrul inimilor lor. Când cel tocmit de Tine nu ascultă măcar într-un cuvânt părut mic, se folosește duhul rău apoi de neascultarea lui și sloboade vrăji și farmece prin cei ce dușmănesc calea Ta și pe cei așezați de Tine pe ea, căci cine nu face întreagă voia Ta prin acest cuvânt venită, acela e dușmanul Tău și al celor de pe calea Ta, chiar dacă el nu voiește așa, chiar dacă el nu se așteaptă să iasă cu durere pe Tine și pe poporul Tău neascultarea lui, așa cum nici ucenicul Tău cel vânzător nu a putut crede că Te vinde atunci când lucra cu cei faloși ai templului, ducând la ei despre Tine.

Iată, taină rostesc, Stăpâne, peste poporul cel adunat azi la sărbătoarea îngerilor Tăi: neiubirea de Dumnezeu a celor ce vin pe cale cu Domnul, aceasta vine când cel ce stă la învățat nu-l iubește pe cel prin care Domnul îi dă lui învățătură de viață pentru duh de ascultare și de supunere apoi. Aceasta a fost taina cea neînțeleasă a iubirii cea de sus, și pe care poporul cel chemat n-a pătruns-o cu inima și cu mintea pentru ca să crească și nu să scadă credința și statornicia și credincioșia atâtor suflete care au dat să vină și n-au știut cum pe calea aceasta cu Domnul acum pe pământ.

Revoltă și răscoală se iscă între cei împreună pe această cale atunci când inima din creștin nu are lepădare de sine în toți la fel. Lepădarea de sine aduce lucrarea păcii între frați, iar unde nu este ea, se stârnește revoltă și încurcătură de lucruri, și Domnul stă fără putere în părți, și poporul cel de pe acest drum s-a abătut mereu în părți, și au fost căderi, și au fost ridicări și iarăși căderi, și calea a fost grea pentru cei statornici, așa cum este și azi, căci Domnul este și azi cu tot cuvântul Său în mijlocul poporului cel sfânt prin ascultare și prin supunere, iar cel ce nu este așa, nu este fiu al poporului Său, și se face acela prilej de răbdare și de durere a Domnului pe pământ acum.

Iată ce durere a purtat cerul sfânt timp de cincizeci de ani! Glas de înger îți grăiește ție, poporul de azi al acestui cuvânt care aduce pe Domnul la tine. Sunt îngerul Domnului, și am însoțit pe Domnul mereu, timp de cincizeci de ani în coborârea Sa și în unealta Sa, iar astăzi zic: fii ai diavolului sunt numiți cei ce nu fac voia lui Dumnezeu, cei ce fac voia lor după ce știu de la Dumnezeu voia lui Dumnezeu, și aceia se fac apoi cei ce nasc vorbe învrăjbitoare și defăimătoare, micșorându-i prin ele pe cei purtători de Dumnezeu, ca să nu poată face voia Domnului cei ce ar da s-o facă pe ea. În fiecare vreme, în fiecare cetate unde Domnul Își ridică fii aleși, cei ce iubesc voia lor în cetate se scoală cu duh de defăimare, venită de la prostie și de la invidie, și cu vorbe mincinoase defăimă și micșorează pe cei ce iubesc sfințenia și pe Domnul lor, iar calea Domnului se înfundă, căci nu mai sunt crezuți și primiți cei care le-ar da oamenilor pe Domnul, din planul Domnului din ei.

Glas de înger îți grăiește ție, popor care auzi din cer cuvânt: pe drumul creștin nu trebuie răscoală, ci trebuie lepădare de sine și iubire între frați; și nu trebuie nemulțumire, căci nemulțumirea stârnește căinare, iar căinarea, acest duh al iubirii de sine, atât cât omul nu poate crede glasul îngerului Domnului care glăsuiește acum, căinarea este vânzare de frate, și niciodată nu duce ea la pace între frați, ci duce numai la vrajbă, la intrigă și la dezbinare și la omorârea Duhului Domnului, așa cum răbdarea și înțelepciunea ei duc la iubire frățească, prin care omul se mântuiește pe el și pe aproapele său din cursa diavolului învrăjbitor, care neadormit suflă duhul semeției peste făpturi, stricând inima și mintea și fața celui fără de minte din cer peste el. Așa își face omul rost de păcat prin căinare, iar diavolul îl scrie pe el, atunci, cu cei vânzători de frați și îl șterge pe el din dreptul împlinitorilor poruncii iubirii de Dumnezeu și de frați, și nu numai pe el îl șterge, ci și pe cel care ascultă de la el nemulțumirea lui, ca unul care ar avea stăpânire care îi dă lui dreptul acesta. Așa durere, așa așteptare a fost la Domnul în urma poporului cel chemat la planul Lui, și care mereu, mereu a stat la hotar și n-a trecut la lucru de ucenic și de fiu, ci a stârnit mereu duhul vrăjilor și al farmecelor, și s-a zdrobit mereu în neascultarea lui poporul care venea și nu venea, dacă dădea să vină.

Sunt îngerul Domnului, și grăiesc de pe această cale de cincizeci de ani a Domnului și a poporului care L-a auzit pe El grăindu-i lui cuvântul vieții. La toți cei ce au străbătut cu pasul, și la toți cei ce străbat și acum cu mersul lor pe calea aceasta a glasului Domnului, eu le spun: Îndurerat și milostiv și îndelung-răbdător este Domnul, ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea și slava și măreția împărăției Lui. Domnul îi păzește pe toți cei ce-L iubesc pe El întru adevăr, și pe toți cei păcătoși îi va pierde, precum este scris. Domnul îi înalță pe cei blânzi, și îi smerește până la pământ pe cei semeți în duhul lor. Iar tu, Ierusalime, laudă-L pe Domnul, că a întărit în tine stâlpii porților tale și a binecuvântat pe fiii tăi în tine. El este Cel ce pune pace la hotarele tale și-ți dă ție fruntea grâului. El este Cel ce trimite cuvântul Său pământului, vestindu-Se în tine cu îndreptările și cu judecățile Sale. Laudă-L pe Domnul între sfinți, popor sfințit de cuvântul Său! Laudă-L pe El în mijlocul tău în zilele Lui și ale sfinților Lui! În glas de psaltire, cu suflet temător de Dumnezeu laudă-L pe Domnul și venirea Lui la tine!

Glas de înger îți grăiește ție, popor nou: roagă-te fierbinte, ca să ajungă strigarea ta înaintea Domnului pentru toți cei care au umblat pe calea aceasta de acum a venirii Lui, și au rămas apoi de pe ea. Cere-i la Domnul, întinde-le ancora și fă-i să vină și să se mântuiască de ei, și să se facă ei asemenea Domnului prin ascultare și prin supunere, căci glas de înger răsună azi pentru chemarea lor la asemănarea lor cu Domnul Făcătorul. Amin.

Iar Tu, Doamne al oștirilor îngerești, fă-Te și lor Dumnezeul lor, precum îngerii Te au Stăpân al lor, și dacă vrei, dă-le lor putere să vină la Tine și să Te așeze peste ei Stăpân, iar Tu să-i vindecă pe ei. Amin.

Sunt îngerul Domnului, și sunt îngerul poporului Său cel ascultător, și îl păzesc pe cel ce ascultă de Domnul, iar pe cel neascultător și călcător de acest cuvânt, nu-l păzesc, și nu sunt

îngerul celor ce nu-i pot păzi, căci pe cel ce-l stăpânește voia sa, acela își este stăpân, și alt stăpân nu are el.

Sunt îngerul Domnului, și am cheia adâncului, ca să-l păzesc de satana pe cel care se dă pe sine voie a lui Dumnezeu, și pe cel care se întoarce de la întuneric la lumină ca să vadă calea și să umble pe ea. Amin.

Eu, Doamne și Stăpâne al oștirilor îngerești, sun cuvântând să se întoarcă la voia Ta și la înțelepciunea dreptilor toți cei care se pot ridica iarăși dintre cei ce Te-au însoțit în vremea acestei trâmbițări de cincizeci de ani. Dar dacă ei nu știu cum să vină și ce înseamnă să vină, făcă-se voia Ta, căci Tu ai spus acum două mii de ani prin glasul meu peste Ioan: «Vin curând, și plata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa». Amin, amin, amin.

– Amin zic vouă, celor adunați la sărbătoarea îngerilor: cuvintele îngerului Meu sunt credincioase și adevărate, căci Eu, Domnul Dumnezeu duhurilor proorocilor, am trimis pe îngerul Meu să grăiască. Amin. Eu vin curând, și vin, și tot vin, și fericit este cel ce păzește tot cuvântul Meu, cartea Mea de azi, pe care acum două mii de ani am arătat-o prin îngerul Meu lui Ioan, și prin care am vestit și vestesc săvârșirea tainei lui Dumnezeu, precum am spus prin prooroci. Amin.

Ridică-te, popor chemat, ca să împlinești legea venirii Mele, căci curând, curând vei fi întrebat de ea. Ridică-te să fii după asemănarea Mea, nu numai să vii la izvor și să auzi susurul Meu, căci dacă vii așa, Îmi șubrezești puterea Mea de pe cărare, și vei fi întrebat de ce-ai făcut așa, de ce-ai venit așa? Ridică-te, dar, cum se cuvine, dacă te ridici să vii, căci Duhul Meu în cei din porți a fost mereu șubrezit, mereu vătămat de vorbirile de rău de la cei ce au păcătuit împotriva împlinirii Mele în ei, și au dat aceia vina pe necredința lor în coborârea Mea și în cei ce Mă poartă cu ea peste pământ. Dar nu acesta a fost adevărul, ci adevărul a fost neîmplinirea voii Mele de către cei ce au dat în Mine, căci cine i-au alungat și i-au disprețuit și i-au învinuit și i-au micșorat în mintea multora pe cei ce-Mi sunt cărare acum, pe Mine și nu pe ei i-au pus sub vină aceia.

Vai celor ce dau să facă ceea ce numai Dumnezeu trebuie să facă! Vai celor ce judecă faptele și nefaptele altora, căci numai cei netrebniți n-au teamă să facă aceasta! Neascultarea celor ce au venit, și iarăși s-au întors într-ale lor, aceasta și numai aceasta a fost vina care a atras mereu, mereu cale diavolului, farmece și vrăji asupra celor de pe cale cu Mine ca să-i tragă de pe ea, căci cel ce nu ascultă pe cale cu Mine, nu este acela pe cale cu Mine, nu este cu Mine, ci este cu el, chiar dacă el altfel spune că este. Cel ce urăște pe aproapele său, pe cel asemenea lui, nu este acela scris cu cei ce-L iubesc pe Dumnezeu, și din această pricină diavolul nu stă nicidecum, și aduce și tot aduce împotriviri între frați, iar acestea vin prin semeție, nu prin slăbiciune, și Eu nu-l pot iubi pe cel semeț și rodul semeției lui, și nici el nu Mă poate iubi, de vreme ce numai el, abia el încapă în el cu dreptatea lui, bietul de el. Cum să-i spun Eu, Domnul, unuia ca acesta tot ceea ce ar trebui să-i spun Eu lui? Proorocul Samuel i-a spus din cer regelui Saul, care nu asculta de Dumnezeu, și i-a spus că neascultarea e mai mare și mai înainte păcat ca vrăjitoria, la care regele, apoi, a fost tras prin faptele lui. Dar Eu cum să-i spun acum aceasta celui ce nu ascultă?

O, popor care auzi din gura Mea cuvânt! Iată, tată, de ce am spus Eu pe calea acestui cuvânt de cincizeci de ani că la capătul vremii tot pământul și tot omul va fi urmărit și prins de duhul farmecelor și al vrăjilor de la om la om, și că Eu, Domnul, voi trudi din greu să-l ocrotesc pe cel din planul Meu. O, popor învățat din cer! Cine-și vrea mântuirea, acela și-o zidește adumbrindu-se sub crucea Mea, nemaiîndeletnicindu-se cu dreptatea de sine, cu părerea de sine, ci, din contra, căutând el asemănarea lui cu Mine mereu, mereu, minunea pe care Eu, Domnul, aștept să o văd în om.

I-am spus mereu celui hrănit din gura Mea, să umble în lumină i-am spus. Și de ce, oare, i-am spus așa? Din iubire dumnezeiască i-am spus așa, și pentru că omul ascuns în sine se teme mereu și dă să-și apere mereu, mereu pe omul lui cel ascuns, ca să nu se vadă, ca să nu se

descoperire întunericul din el. L-am învățat mereu pe creștin să nu vorbească doi câte doi, căci acest obicei omenesc nu-i lasă omului inima curată, ci îl trage mereu, mereu pe om la duh de ușurătate, la duh de femeie, și aceasta este un mare rău între pământ și cer, și este gonire a îngerilor și apropiere a diavolilor, care îndeamnă pe om la ascundere și la nebărbăție. Într-o oștire dacă sunt din cei ce nu ascultă, intră în suferință toată oștirea, și duhul rău îi vatămă pe toți, dacă are cum să intre. Când Adam s-a dat spre neascultare de porunca Mea, el a pedepsit atunci pământul din care fusese luat și întocmit, și de atunci e în suferință pământul și e sub blestem și e sub apăsarea diavolului, și din pricina neascultării omului ispășește pământul și geme în suferință toată firea de pe el.

Te rog, popor care Mă auzi și care poți să înțelegi adâncul durerii dintre pământ și cer, nu uita, nu uita tot ce Eu grăiesc acum: neascultarea unuia aduce suferință peste mulți. Dar Eu te chem la ascultare, popor care ai venit și ai plecat; și tu, popor care ești și care vii, căci Eu i-am spus omului într-una din porunci: «*Să nu fii desfrânat, omule!*», iar neascultarea este desfrânare ca și aceea a fiului care a luat putere și cules de la tatăl său și s-a dus cu ele ca să nu mai asculte, și s-a numărat el cu cei desfrânați. Iată câtă neasemănare este între cel ce face voia Mea și cel ce și face voia sa, căci Eu când i-am pus la lucru cu ascultare și cu sfințenie pe ucenicii Mei, le-am spus lor să nu poarte cu ei pungă cu bani, ca să fie ei curați în toate apoi, iar cel care a plecat din voia lui de la tatăl său, a cerut să ia cu el parte din ale tatălui său, și apoi el a rămas rușinat, străin și gol, și așa s-a întors, cerând milă și adăpost la curțile tatălui său ca un străin.

Iată ce sărbătoare între cei din cer și între cei de pe pământ aici! Toată oștirea cerului ascultă glasul Meu. Ceata cea căzută a îngerilor s-a umplut la loc, căci sfinții de pe pământ au venit și vin și umplu locul cel gol, și apoi va fi o zi de bucurie, căci îngerii cei căzuți se vor apleca, iar duhul rău va fi închis în adânc și nu va mai putea. Amin.

Eu, Domnul, am așezat acum așternut sfințit pentru bucuria Mea. Voiesc în acest așternut, în acest foisor, să-și plece capul și să vină cel ce are rod din Mine în lucrarea sa. Voiesc să nu plângă de la nimeni acest foisor care așteaptă Duhul Meu în el prin cei care-L poartă și Îl împart pe El între ei și în părți spre mângâierea Mea. Eu vreau să fac deosebire între cel împlinit și cel neîmplinit, între cel ce Mă vrea așa cum sunt Eu, și între cel ce M-ar vrea așa cum vrea el. Voiesc să văd creșterea celor pe care Eu am prin cine să-l fac pe cel ce iubește să fie după asemănarea Mea prin ascultare. De când Mi-am luat trâmbița la cer, acum douăzeci și cinci de ani, de atunci Eu, Domnul, am voit să încep facerea după chipul și asemănarea Mea a celui care a venit la Mine ca să fie, dar satana Mi-a stat împotrivă și încă Îmi stă.

Am slobozit o pildă prin cei ce-Mi stau porți înaintea Mea acum, și le-am spus lor că poporul care M-a cunoscut prin acest cuvânt n-a putut pătrunde taina fiilor lui Dumnezeu, și mulți au venit, și s-au întors din nou la trupul lor și la seminția lor cea după trup, și n-au putut urma ei pilda Evangheliei fiilor lui Dumnezeu, născuți de sus pentru cele de sus. S-au plâns unii pe alții, unii peste alții cei ce au dat să fie pe cale cu Mine; s-au învățat pretențioși, nemulțumiți, invidioși, și mulți din ei loveau în Mine pentru ceea ce ei nu puteau împlini peste ei. În loc să se teamă de despărțirea lor de Mine, ei se temeau că n-avea cine să le plângă nemulțumirea lor, rățacirea lor și îndreptățirea pentru ea, și au pățit aceștia ca mierla care s-a îmbolnăvit și care se văita că n-are cine s-o plângă dacă va fi să moară, și plângea, biata de ea, ca s-o audă cucul și s-o compătimizească, iar cucul, venind la ea, i-a făgăduit că dacă ea va muri, el va veni și, smulgându-și penele, o va plânge pe ea, numind-o soră, iar el numindu-se frate al ei prin bocetul lui de peste ea.

O, așa cum nu se satură tutunul de tutunul din care el trage ca să înghită fumul lui, tot așa nu se poate satura nemulțumitul de căinare și de clevetire, iar Eu nu știu cum să-i mai spun și să-l deprind pe om cu duhul dragostei cerești, și ca să-l scap pe el de cele străine de acest duh, cu care el ațăță mereu împotrivire peste dragostea dintre frați, dragoste care are în Scripturi fața ei. Fericit este cel ce are ca sarcină această dulce și scumpă comoară, dragostea cea din Dumnezeu

în el, împărțind-o pe ea cu duh blând în lături și adunând cu ea rodul ei, și va fi ca Eu, Domnul, să biruiesc peste pământ cu fiii ei și cu fața ei și cu împărăția ei. Amin.

O, copii pe care-Mi sprijin Eu coborârea ca să-i hrănesc pe mulți cu ea! Vă e sufletelul încordat mereu, mereu, încordat de griji și de dureri, iar pacea din voi e mereu zdruncinată, căci vouă vi se cere și din cer, și de pe pământ pentru orice greu, pentru orice sarcină, și vă e greu, și sunteți mici pentru atâta greu. Aveți în sarcină coborârea Mea, și aveți sarcină poporul pe care vreau să-l fac ceresc prin lucrarea Mea cu voi peste el, dar sufletelul și inimioara din voi vă sunt atât de puțin ajutate, și Eu dau să vă ajut așa cum mai pot și cu ce mai pot, căci voi sunteți pe pământ. O, e tare, tare grea sarcina de peste voi, sarcina cea pentru coborârea Mea și cea pentru poporul căruia îi trebuie îngrijire. O, întăriți-vă unul pe altul. Țineți-Mă pe Mine în voi, și așa dați-vă întărire. O, nu cu mâna e greu de lucrat, ci e greu de lucrat cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, copiii trudiți.

Eu, Domnul, vă îndemn să vă fie de pace răbdarea și iubirea și iertarea, fiilor copii. O, de când Mi-am început lucrul Meu cel sprijinit în voi, cu greu v-am putut Eu apăra de apăsări, cu greu am putut alina durerea din voi de la sarcina sub care stați. O, dacă nu a avut, dacă nu are cine vă apăra pe voi de cele ce se îngâmădesc cu apăsare peste voi, nu vă descumpăniți. O, nu vă apărați voi. Vă apăr Eu, fiilor copii. Voi să nu vă apărați în fața celor ce vă apasă, neînțelegând ei ce fac și cum fac Eu cu voi și prin voi pentru om. Ați fost mereu disprețuiți, mereu micșorați de cei ce n-au știut cum să stea în staulul cel pentru fiii lui Dumnezeu. V-am apărat și vă apăr Eu înaintea acestora, căci încă sunt din cei ce vă disprețuiesc cu mintea lor semeată, cu mintea lor de om. O, nici Eu n-am fost crezut și urmat; nici Eu, dară voi! și este scris: *«Dacă pe Mine M-au prigonit, și pe voi vă vor prigoni»*.

Mergeți aplecați, fiilor, așa cum Eu v-am învățat că trebuie să stăm în fața celor tari prin ei, și care nu se scoală ca să meargă drept. O ce mult, ce mult aș fi vrut să aveți și voi pe cine să vă sprijiniți cu sarcina Mea de peste voi și cu durerea Mea din voi de la neascultarea celor ce au fost și încă mai sunt împotriviți și defăimători, micșorându-vă pe voi pentru cărarea Mea pe pământ prin voi. Dau să-Mi ridic pe picioare poporul care M-a auzit de la început, și pe cei ce v-au hulit pe voi sub sarcina Mea de peste voi. Dau să-l aștept încă pe poporul care a venit, și s-a întors înapoi. Eu milă voiesc de la el, nu jertfă voiesc, căci cu jertfă Mi-ar scoate ochii și Mie și vouă, și ne-ar scoate datori pentru el. Eu milă voiesc, milă pentru durerea Mea de la cel ce a venit și a plecat, și de la cel ce este și nu stă frumos pe calea Mea, și de la cel ce vine ca să ia învățatură acum.

Eu sunt cu mila după om, fiilor copii, căci azi am stat cu voi înaintea poporului adunat la sărbătoare îngerească și v-am suflat cuvânt ca să grațiți lui și să-l îndemnați pe el la trezire întreagă. Dar iată, cei ce se apropie de voi când Eu Mă așez cu sărbători în mijlocul curților Mele cu voi, iată, și din aceia sunt din cei care vă slăbesc și vă umplu de temeri și de zdruncin. Aș vrea să fie totul numai după voia Mea în toate petrecerile Mele cu voi, iar duhul rău să stea departe și să nu se mai apropie prin cei semeți și neîmplinitori, căci am nevoie de voi și de pace în voi. O, cu cine să Mă sprijin să pot Eu face așa voia Mea în toate petrecerile Mele cu voi și să țin departe toate slăbirile care dau să vină spre voi?

Acum Îmi odihnesc calea cuvântului și îl punem în carte și îl împărțim pe el. Și voi veni în sărbători, și voiesc să fie numai voia Mea în mijlocul vostru în sărbători, ca să pot merge înainte cu sărbătorile Mele între voi și să am pace în voi și între voi și să puteți voi învăța de la Mine mereu duhul dragostei, neatins din afara voastră de duhul cel potrivnic Mie și cărării Mele cu voi. Luați pacea Mea; desfaceți-vă și luați-o în voi, și apoi lucrați cu ea și pentru ea, și să fiți voi sprijiniți de cei ce învață de la Mine prin voi. Amin.

Slobozim acum duhul celor adormiți, care au stat la masă cu poporul cel adunat. Trâmbița Mea Verginica e plină de cuvânt, și vine ziua ei de pomenire cu poporul, și ea își va slobozi glasul și se va ușura de cuvânt, căci cuvântul care este și nu poate fi rostit, doare în cer și pe

pământ, doare în Dumnezeu și în sfinți, doare cuvântul, și omul fuge de durere, și nu are Domnul cu cine să-și sprijine sarcina. Sa așa cum face omul când este nemulțumit, când este necăjit.

Fiți odihna Mea, copii însărcinați cu Dumnezeu. Țineți-Mă în voi și stați în Mine prin greu. Amin.

Sărbătoarea îngerilor se liniștește acum, și intră în cămărilor lor oștirile îngerești. Amin, amin, amin.

08/21-11-2006